

18. И С Т И Н А.

Истина-та е небесна свѣтлина на ума ни, правило на сърдце-то ни, изворъ на веселіе-то ни, основаніе на надѣжды-тѣ ни, утѣшеніе въ стракове-тѣ ни, услажденіе въ злины-тѣ ни, и царъ на сички-тѣ трудове и болѣсти. — Тя е страхъ на злины-тѣ, наказаніе на погрѣшкѣ-тѣ, награжденіе на добродѣтель-тѣ. Тя прославя оныя, които страдаѣтъ за неѣ и ѣ запазвѣтъ; тя вдѣхва великодушны мысли въ мѣдры-тѣ юнашки души. За туй трѣба да ся трудимы да ѣ познаемы, да ѣ открयेмы и усърдно да ѣ запазвамы. Ный нетрѣба да трѣсимы у хора-та друго, освенъ истинѣ-тѣ, и сичко да претърпяваме за неѣ. Само тя можи да ны направи да ся обикнемы и упознаемы единъ други.

ЗАГАТКА.

е) Синъ виръ дѣно нѣма. — ?

19. Б О Г А Т С Т В О.

Единъ сиромашъ ся срѣшналъ съ предишныя си учитель, при когото ся учалъ нѣкога доста добрѣ, и му ся оплакалъ отъ бѣдность-тѣ си. Той казалъ, чи оныя, които ся учили тога по лошево отъ него, сега имѣтъ безброино иманіе, а той нѣма нищо. Наистена, ты не си толкосъ бѣденъ, рекалъ учителя, колкото думашъ. Ты ся видишь да си твърде здравъ, и тая рѣка (той го стисналъ за дѣсна-тѣ рѣкѣ) е яка и способна за работѣ; давашъ ли